

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

V.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

ista DEI iudicia orbi etiam communicanda forent. Vere nobilis ille Claudius noster, (quem ex animo salvum cupio) in historia illa sancti Abelis Diazii nostri, piæ memoriæ, etiam aliqua exempla recenset, & Vitus noster Dietrich nonnulla tener ferè ejusdem farinae. Vellem ergo juvenis Poëta aliquis apud vos epicedion aut threnos componeret, & vulgaret, quibus jungerentur ex postillis Hoffmeisteri ad rem facientia &c. Retulit & noster Archigrammateus, ut ipse ex Legato Hallensi audierit, qui ejusdem negotii expediendi gratia in hospitio Monachi fuit, in quo Hallerus quidam una degit, nummis accipiendis & expendendis præfectus, quod Hoffmeisterus Hallensem Legatum hisce verbis adfatus sit. Seyd ihr lieber Herr von Hall? was thut euer frommer und gelehrter Prediger der Herr Brenz. D solte er und ich die Kirche reformiren / wir wolten der Sachen bald eint werden. Grüss! mir euren frommen und gelehrten Mann. Sed cesso ista prolixitate tibi molestus esse. Ut Augustæ secundus ordo, Principum scil. in Concilium Tridentinum consensisse feratur, puto vos ex Sturmio vestro scire. O Domine adjuva nos. Crito de illo nostro *τοῦ πικρατῆρος ἰλιχτοῦ* scripsit, quæ non libenter audio, quod & corpore & animo infirmus sit. Moritium quidem fortiter resistere, item & Electoris Brandenburg. filium, sed justo & gravi Consiliariorum cætu destitutos, cum adversarii instructissimi sint, sicut filii mundi in sua generatione. Oro me v. Scholæ & Ecclesiæ proceribus commendes. Inprimis D. Hedioni & Sturmio. Salveant & Vurmius & Lenglinus, item nostri Stipendiati, quos ut soles, tuo patrocinio dignare. Nostri quoque te & tuos salvos cupiunt. Bene vale cum tuis in Domino, quos suo Spiritu perpetuo bene valere dignentur. Raptim Ulmæ 21. Septembr. 1545.

T. T. ex animo

Quem nosti.

Mart. Frechtus.

V.

Servet te Christus unica anchora salutis nostræ cum omnibus tuis in vitam sæternam, amen. Doctissime vir, colendissimeq; in Christo frater. quando & quam sæliciter 18. Aprilis Caletum primum Angliæ portum, pervenerimus, arbitror te dudum ex literis accepisse, quas per Antuerpiam ex Caletto ad vos misimus. Caleti propter maris tempestatem usq; ad 23. diem Aprilis hæsimus. Eodem die mare secundissimo vento trajecimus, & Cantuariam venimus. Inde Londinum 25. Aprilis, mox inde Lambetum ad arcem Archiepiscopi transfretavimus, ubi nos humanissime excepit. Ibi adhuc hæremus, expectantes,

stantes, ut ad destinatas Academias regio mandato transferamur. Me Oxonium, ubi celebrior est Academia, transferri cupit Archiepiscopus, D. Bucerum vero Cantabrigiam: Verum nos instamus apud Reverendissimum, ut nobis adhuc aliquamdiu una conversari liceat, quid impetraturi simus, adhuc ignoramus. Omnia enim aguntur decreto Regio. Sed quocumq; tandem locorum nos esse contingat, det Dominus, ut nostrum ministerium ipsi approbemus. De rebus Anglicis nihil adhuc certi vobis scribere possumus, nisi quod videmus, admodum copiosam messem esse, operarios vero paucos. Putant vix decem Concionatores in toto Regno Angliæ extare, qui aliquid præstare possint. Rogate igitur diligenter D. nobiscum, ut extrudat operarios in messem suam. Est enim valde necessarium, nec video, quomodo Ecclesiis succurri possit, nisi habeat commodos & fideles ministros. Graviter etiam hic (ut audio) peccatur à Magistratibus in rapiendis bonis Ecclesiasticis. Interim Ecclesiæ misere destituuntur sanis pastoribus. Nos pro nostra quantum possumus, si modo possumus, huic malo & aliis succurremus, verum cum ignoremus linguam, forte non tantum præstare poterimus, quantum vellemus. In prælectionibus gnaviter præstabimus, quicquid Dominus donaverit, deinde in monendis & hortandis privatis hominibus. Dicitur nobis, opera D. Johannis à Lasco effectum esse, ut Gallis in quodam oppido concessa sit Ecclesiæ: Et Londini Germanis quoque, quorum ibi supra quinque millia extare ajunt, quo beneficio certe non parum doctrina vitæ æternæ propagari poterit, si Dominus, ut speramus, ceptis clementer adspiraverit. Antiquus Veterator Sathan, quia & hic sentit aliquam vim Filii DEI non parvam, suo more cursum Evangelii, si non totum, tamen aliqua ex parte impedire satagit. Introduxit enim in Angliam quoq; cum aliis erroribus, nocentissimum dogma Anabaptistarum, ita ut contra ipsos publicæ disputationes in publicis templis sint institutæ, quibus hâc die Reverendissimus interest Londini. Et valde prudenter & magno urbis commodo fit, quod omnia vernacula lingua Anglicanâ coram plebe aguntur, ita fit, ut populus facilius deprehendat Sathanæ imposturas in suis organis. Tamen quia est horribilis istorum hominum obstinatio, ut nec victi clarissimis scripturis veritati cedere velint, imò ad convitia se convertant, ferunt, decretum esse, ut posthac disputationes fiant in templis quidem, clausis tamen portis, certis personis ab ipso Rege ad eam rem destinatis. Hæc propterea commemoro, ut videamus, quomodo ubiq; terrarum diabolus vigilet pro regno suo, quod illi nimirum à Deo conceditur, partim propter nostram oscitantiam, partim ut fides patientia & constantia nostra exerceatur. Christus det, ut & nos strenue scigilemus, pro regno ipsius. Reliqua, optime Frater, quæ te aliosq; confratres scire volumus, cognosces ex literis D. Buceri. Ubi certiora habue-

B

rimus

rimus operam dabimus, ut quam citissime fieri potest, & vos quoque sciatis, Avidissime expectamus literas vestras, ut cognoscamus statum rerum vestrarum, imprimis Ecclesie. Optimè vale, venerande frater, cum omnibus fratribus symmystis, imprimis Domino Conrado seniore & juniore, D. Longlino, D. Christophoro, D. D. Hedione, D. Ludovico, D. Martino & aliis. Valeat quoque tecum quam rectissime, socia vitæ, cum charissimis pignoribus, Raptim ex Lambeto prope Londinum. 26. Aprilis, Anno Salutis M. D. XXXIX.

PLurima salute impertit te tuosque omnes, D. P. Martyr. D. P. Alexander D. Dryander. D. Antonius Gallus, D. Valerandus, cum D. Emanuele & Filio meo Paulo, qui totus factus est Anglus & Gallus, ut sit modo nobis vice interpretis, quod nobis est magno solatio

Inscriptio:

Doctissimo, pijsimoque viro, D. D. Marpachio, Professore Theologie & Parocho Eccl. D. Nicolai ap. Argentoratam. D. & fratri suo colendissimo.

Paulus Fagius.

VI.

SDederat in mandatis nuper, discedens à nobis Polonus nobilis, ut si quid vel literarum vel aliarum rerum ad illum perferri vellem, ad te, Vir ornatissime, recta transmitterem. Te enim pro sua erga ipsum fide & benevolentia diligenter certoque curaturum esse. Mitto ergo fasciculum librorum quorundam, cum literis Calvinii & meis, quem rogo deferri cures Antuerpiam, suscepit eam provinciam non gravatim Flandrus nobilis, qui nuper coram nobis significavit, illuc sibi protectionem institutam esse, cui & literas ad ipsum Calvinii commiseram, & diebus apud vos aliquot hæsurum, Ministerium tuum saluum esse gaudeo, idque eo vehementius, quia id syncerum & incorruptum perdurare intelligo, Christi virtute, tum precor ex animo, ut te ad sui nominis gloriam servet & provehat. Sic enim opus est, adeo in caducum parietem inclinante Ecclesiastico statu. Rogo autem, si per occupationes licebit, aliquando ad me scribas. Cupio enim communionem ministerii tecum inire & retinere. Sicut discedens etiam D. Buccerus, Præceptor noster, commendaverat diligenter. Nunc pluribus non possum: quare vale, Vir ornatissime, & nos ama. Basileæ 26. Junii, Anno 49. Salutat te reverenter & officiose D. Myconius & reliqui Symmystæ.

r.

Simon Sulzerus.

VII. S. P.